

Jan Dismas Zelenka
(1679-1745)

Il Diamante, serenata
libreto

Překlad z italštiny
Jana Pelánová

- 1. Sinfonia**
- 2. Recitativ**
Terra: Tento překrásný drahokam,
jenž zplodilo Slunce v mých útrokách
a v němž zanechalo velkou část svého jasu
Tobě, Veliká Královno Bohů
nabízím darem;
je hoden toho, aby příčinlivý kovář
přiřepnil jej ke Tvé koruně,
a vzbudil tak závist hvězd,
kde chce být ozdobou
Vašeho krásného, nebeského, vznešeného pobývání.
- 2. Árie**
Terra: Matce lásek
necht' si moře nabídne své perly,
i když se nemohou rovnat mému daru
ani bohatostí, ani zářivostí
proti jejich bledosti
příliš vynikají jasem
ohnivé záblesky mého drahokamu.
- 3. Recitativ**
Giunone: Tvého šlechetného daru, přítelkyně Země,
hled', jak chci využít.
Tam, kde vodnaté Labe do svého klínu přijímá
stín vznešeného trůnu,
tam má být dovršeno dílo Hyménovo,
svazek šťastný a důstojný,
jehož předzvěstí i slávou
necht' je tento drahokam.
- 3. Árie**
Giunone: Hled', jak své bělostné peritě
Ten skvostný bůh na můj pokyn
hotoví se rozepnout.
Jeho milá zlataváá tvářička

nikdy nezářila krásnějším světlem,
nikdy neplála jasnějším plamenem.

4. Recitativ

Terra: Dříve než se vzepneš k letu,
necht' ti není zatěžko,
ó bohu manželských dvojic,
spanilý, dvorný Hyméne,
vyjevit mi,
jakýže svazek vznešený a velký
se chystáš uzavřít na březích Labe,
mně, který rodím rudé růže,
a vonné broskvové květy,
(květy broskví a pomerančů byly součástí svateb.věnce nevěsty)
z nichž tak rád viješ své věnce.

Imeneo: Mladistvá pýcha Lubomírské krve,
Jiří, jenž ve své hrudi nosí
veškerou statečnost svých hrdinných dědů.
Jeho obšťastnit touží Hymén.

Amor: A o závod s ním, Amor.

Imeneo: Ratolest vznešeného rodu, jímž se pyšní Švábsko
ve svých letopisech, něžná nevěsta jemu souzená
k důstojnému, šťastného svazku.
Ach! Jak příznivý byl Genius,
který na nebesích řídí osudy národů,
že Sarmaty [=Slovany] a Germány si přeje
spojit věrným přátelstvím!

4. Árie

Imeneo: Korunován věnci,
kde Ister [=Dunaj], hroby zalévá,
vesele tomu svazku zatleská.
A Visla radostná
mezi vavříny a snítky olivovníku
si do vlasů vetkne květy.

5. Recitativ

Amor : Jakožto rozhodčí osudu byl jsem to já,
kdo ze Sarmacie na břeh Labe
přivedl kroky velkodušného ženicha.
On nevěděl, jaká osidla
chystá pod spanilou tváří
Amor jeho srdci.

5. Árie

Amor: Tak po lese bloudí
a připadá si bezpečný,

když tu nohu v pasti
ucítí i lev.
Poražen pak zapomíná
na původní bolestnou ránu
a sám od sebe kratochvíli
a zábavu strojí svému lovcí.

6. Recitativ

Juno: Věrný Hyméne, již žádné okolky!
Odneseš ten zářivý diamant jako dar
vznešenému milenci!
Ať jím ozdobí tu hbitou pravici,
jež mu spoutala srdce.
A jako novomanželka,
panenským ruměncem v tváři zbarvená,
šlechtná tato panna
ať se jeví očím dalším ještě krásnější.

6. Árie

Juno: Očekává, že uvidí,
jak stydlivoučká
k zemi své zraky skloní.
A v tomto počestném skromném počínu
vyjeví krásu dobrých mravů.

7. Recitativ

Imeneo: Takový drahokam,
který svou tvrdostí předčí všechny ostatní.
je symbolem stálosti.
Věštba je příznivá a již s darem
ku stvrzení Tvého božského příkazu
já, posel, rozpínám perutě a mířím
k blaženému ženichovi.

Amor: Učiň, ať v Janě vlastní kámen ještě větší ceny
(nikoliv náhodou po předcích nosí jméno kamene):
a který drahokam dokáže předstihnout v třpytu
ten v jejích krásných očích?
Německo, ty, které jsi ji chovalo na prsou,
och, s jak oprávněnou pýchou kráčíš!
Och! Šťastné Polsko! Och! Šťastný ženichu,
který získáváš tak vzácný drahokam!

7. Árie

Amor: Těch očí, lásky hvězd,
napodobte krásnou zář
vy hvězdy,
které po nebi kroužíte.
A odtamtud sesílejte o závod
na tu dvojici mně tak milou
své šťastné vlivy.

8. Recitativ
Terra: Ty, věčná Juno, která tomuto spojení předsedáš,
Pohlížej na ně blahovlnnými zraky,
A plodným učiň vznešené lože!
Necht' z tohoto velikého svazku vzejdou velebení jak v míru,
tak ve válce noví hrdinové k ozdobě země,
necht' synové i dcery Jiřího a Jany pyšní chrabrostí a krásou,
která je učiní podobnými svým rodičům!
8. Árie
Terra: Když se dívám na živou zář
ve tváři nevěsty,
cítím, jak, neméně než na májovém slunku,
v mé hrudi pučí květy.
Obrátím - li pak myšlenku
k velkomyslné duši vznešeného válečníka,
ihned zatoužím plodit
palmy a vavříny.
9. Sbor
Sbor: Radujte se jak náleží,
krásné duše, veselé,
radujte se ze osudu,
které vám dalo nebe!
Ó, šťastný to svazek,
blažené pouto,
které vytvořila Láska,
Které spojuje víra!
10. Recitativ
Venere: Tam, kde se slaví láska,
mé jméno je snad opomenuto?
Vaše štěstí mohu dovršit toliko já,
vznešení novomanželé,
Proto sestupuji z třetího kruhu nebes
pro tento nejkrásnějším úkol.
Necht' se tedy Juno chlubí, jak chce, svým darem,
však já ji krásnějšími dary porazím!
Se mnou přichází rozkoš, ohnivé žerty,
neméně sladké a neméně milé,
takové, které se zdají býti odmítáním, a jsou vábením.
Jen já rozněcuji city, jen já oplodňuji lůžka,
mně vděčíte za všechno, co dýchá a žije;
A jestliže svět kráslí něco půvabného,
Je to všechno zásluhou mé přívětivé hvězdy.
10. Árie
Venere: Zde složte, zde nechte spočinout,
mé holubice, své bludné perutě.

**A, jak střídat kousání a polibky,
naučte párek milenců sladkému odporu
i sladkým smiřováním!**

11.

Sbor:

Sbor

**Radujte se jak náleží,
krásné duše, veselé,
radujte se z osudu,
které vám dalo nebe!
Ó, šťastný to svazek,
blažené pouto,
které vytvořila Láska,
Které spojuje víra!**